

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

advies 74.139/1
van 27 oktober 2023

avis 74.139/1
du 27 octobre 2023

over

sur

een voorontwerp van ordonnantie
‘houdende de wijziging van de
ordonnantie van 20 oktober 2006
tot opstelling van een kader voor
het waterbeleid met het oog op de
omzetting van richtlijn 2020/2184
van 16 december 2020 van het
Europees Parlement en de Raad
betreffende de kwaliteit van voor
menselijke consumptie bestemd
water’

un avant-projet d’ordonnance
‘portant modification de
l’ordonnance du 20 octobre 2006
établissant un cadre pour la
politique de l’eau en vue de la
transposition de la
directive (UE) 2020/2184 du
Parlement européen et du Conseil
du 16 décembre 2020 relative à la
qualité des eaux destinées à la
consommation’

Op 17 juli 2023 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met klimaattransitie, leefmilieu, energie en participatieve democratie, verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 31 augustus 2023,* een advies te verstrekken over een voorontwerp van ordonnantie ‘houdende de wijziging van de ordonnantie van 20 oktober 2006 tot opstelling van een kader voor het waterbeleid met het oog op de omzetting van richtlijn 2020/2184 van 16 december 2020 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 28 september 2023. De kamer was samengesteld uit Wouter PAS, staatsraad, voorzitter, Inge VOS en Brecht STEEN, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur-afdelingshoofd.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Brecht STEEN, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 27 oktober 2023.

*

Le 17 juillet 2023, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Ministre du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé de la Transition climatique, de l'Environnement, de l'Énergie et de la Démocratie participative, à communiquer un avis dans un délai de trente jours, prorogé jusqu'au 31 août 2023 **, sur un avant-projet d'ordonnance ‘portant modification de l'ordonnance du 20 octobre 2006 établissant un cadre pour la politique de l'eau en vue de la transposition de la directive (UE) 2020/2184 du Parlement européen et du Conseil du 16 décembre 2020 relative à la qualité des eaux destinées à la consommation’.

L'avant-projet a été examiné par la première chambre le 28 septembre 2023. La chambre était composée de Wouter PAS, conseiller d'État, président, Inge VOS et Brecht STEEN, conseillers d'État, Michel TISON et Johan PUT, assesseurs, et Greet VERBERCKMOES, greffier.

Le rapport a été présenté par Kristine BAMS, premier auditeur chef de section.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Brecht STEEN, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 27 octobre 2023.

*

* Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege wordt verlengd met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juli en 31 juli of wanneer hij verstrijkt tussen 15 juli en 15 augustus.

** Ce délai résulte de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, *in fine*, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, qui précise que ce délai est prolongé de plein droit de quinze jours lorsqu'il prend cours du 15 juillet au 31 juillet ou lorsqu'il expire entre le 15 juillet et le 15 août.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2.1. Het om advies voorgelegde voorontwerp van ordonnantie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest strekt tot wijziging van verschillende bepalingen van de ordonnantie van 20 oktober 2006 ‘tot opstelling van een kader voor het waterbeleid’.

In artikel 5 van de ordonnantie van 20 oktober 2006 wordt de definitie van “voor menselijke consumptie bestemd water” gewijzigd en de definitie van “waterleverancier” ingevoegd (artikel 2 van het voorontwerp). Artikel 3 van het voorontwerp vervangt in artikel 36/1 de machtiging aan de Brusselse Hoofdstedelijke Regering om de voorziening, behandeling en distributie van het voor menselijke consumptie bestemd water te regelen, door een meer uitgewerkte machtiging. Ten slotte brengt artikel 4 van het voorontwerp een wijziging aan in artikel 65, § 1, dat de sancties vastlegt.

2.2. Met de ontworpen wijzigingen wordt beoogd richtlijn (EU) 2020/2184 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2020 ‘betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water’ gedeeltelijk om te zetten. De ontworpen bepalingen moet immers mede rechtsgrond bieden voor het nog te nemen besluit waarmee de Brusselse Hoofdstedelijke Regering richtlijn (EU) 2020/2184 in reglementaire teksten wil omzetten. Over een ontwerp van besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering ‘betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water’, verleende de Raad van State op 30 juni 2022 reeds advies 71.610/1.

ALGEMENE OPMERKING

3.1. Artikel 2, § 1, van het voorontwerp wijzigt in artikel 5, 38°, van de ordonnantie van 20 oktober 2006 de definitie van “voor menselijke consumptie bestemd water”, zodat die luidt als volgt:

““voor menselijke consumptie bestemd water”: al het water, hetzij onbehandeld hetzij na behandeling, bestemd voor drinken, koken, en voedselbereiding, of andere huishoudelijke doeleinden, zowel in openbare als in particuliere gebouwen en terreinen, ongeacht de herkomst en ongeacht of het water wordt geleverd via een openbaar distributienet, vanaf een privé- aansluitpunt, uit een tankschip of tankauto, of in flessen of verpakkingen, met uitzondering van medicinaal en mineraal water dat als dusdanig wordt erkend door het koninklijk besluit van 8 februari 1999 betreffende natuurlijk mineraalwater en bronwater;”.

¹ Aangezien het gaat om een voorontwerp van ordonnantie, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere normen verstaan.

Artikel 2.1 van richtlijn (EU) 2020/2184 omschrijft “voor menselijke consumptie bestemd water” als volgt:

“a) al het water dat onbehandeld of na behandeling bestemd is voor drinken, koken, voedselbereiding of andere huishoudelijke doeleinden, zowel in openbare als in particuliere gebouwen en terreinen, ongeacht de herkomst en of het water wordt geleverd via een distributienet, geleverd uit een tankschip of in flessen of in verpakkingen wordt gedaan, met inbegrip van bronwater;

b) al het water dat in levensmiddelenbedrijven wordt gebruikt voor de vervaardiging, de behandeling, de conservering of het in de handel brengen van voor menselijke consumptie bestemde producten of stoffen;”.

De in het gewijzigde artikel 5, 38°, van de ordonnantie van 20 oktober 2006 gehanteerde definitie van “voor menselijke consumptie bestemd water” valt derhalve nagenoeg samen met de omschrijving van “voor menselijke consumptie bestemd water” bedoeld in artikel 2.1.a) van richtlijn (EU) 2020/2184, en heeft dus slechts betrekking op één onderdeel van het “voor menselijke consumptie bestemd water” in de zin van richtlijn (EU) 2020/2184. Het voor menselijke consumptie bestemd water bedoeld in artikel 2.1.b) van richtlijn (EU) 2020/2184, met andere woorden het water dat in levensmiddelenbedrijven wordt gebruikt voor de vervaardiging, de behandeling, de conservering of het in de handel brengen van voor menselijke consumptie bestemde producten of stoffen, lijkt derhalve niet te zijn vervat in de definitie opgenomen in artikel 5, 38°, van de ordonnantie van 20 oktober 2006.

3.2. Die werkwijze lijkt te zijn ingegeven door de bevoegdheidsverdelende regels. Zoals de Raad van State, afdeling Wetgeving, in onder meer de adviezen 31.421/3², 31.394/3³ en 71.610/1⁴ immers heeft opgemerkt, zijn de gewesten enkel bevoegd om de waterkwaliteit te regelen “[i]n zoverre [die regeling] gekaderd kan worden in het domein van de waterproductie en de watervoorziening”. Dat houdt onder meer in dat het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest bevoegd is voor de kwaliteit van het water dat via het openbaar distributienet wordt geleverd. De federale overheid van haar kant blijft echter onder meer bevoegd voor het gebruik van water in voedingsmiddeleninrichtingen, en voor de levering van water aan voedingsmiddeleninrichtingen, door middel van een tankschip of een tankauto.

De afdeling Wetgeving van de Raad van State bevestigde daarbij evenwel dat de “levering van water aan voedingsmiddelenbedrijven ‘via een leidingsnet’, voordat enige verwerking of behandeling in het bedrijf plaatsvindt” een domein is dat aan de gewesten is voorbehouden.⁵

² Adv.RvS 31.421/3 van 18 oktober 2001, over een ontwerp dat heeft geleid tot het koninklijk besluit van 14 januari 2002 ‘betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water dat in voedingsmiddeleninrichtingen verpakt wordt of dat voor de fabricage en/of het in de handel brengen van voedingsmiddelen wordt gebruikt’.

³ Adv.RvS 31.394/3 van 27 november 2001, over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 24 januari 2002 ‘betreffende de kwaliteit van het leidingwater’.

⁴ Adv.RvS 71.610/1 van 30 juni 2022, over een ontwerp van besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering ‘betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water’.

⁵ Adv.RvS 31.421/3 van 18 oktober 2001, over een ontwerp dat heeft geleid tot het koninklijk besluit van 14 januari 2002 ‘betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water dat in

3.3. De gewijzigde definitie van “voor menselijke consumptie bestemd water” in artikel 5, 38°, van de ordonnantie van 20 oktober 2006 bevat evenwel geen uitdrukkelijke verwijzing naar het water dat wordt geleverd aan levensmiddelenbedrijven via het openbaar distributienet. Aldus kan uit die bepaling niet met zekerheid worden afgeleid dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest zich hiervoor bevoegd acht.

Gevraagd of het voorontwerp valt binnen de bevoegdheidssfeer van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, zoals omschreven in de hierboven vermelde adviezen 31.421/3, 31.394/3 en 71.610/1, verklaarde de gemachtigde het volgende:

“Met andere huishoudelijke doeleinden wordt onder andere de vaat en persoonlijke hygiëne bedoeld (bad, douche, tanden [poetsen], ...). Al het water dat voor deze toepassingen wordt geleverd zowel in openbare als particuliere gebouwen en terreinen valt ons inzien onder de regionale bevoegdheid.

Openbare gebouwen en terreinen moeten worden gelezen als ‘voor het publiek toegankelijke inrichtingen waar voor menselijke consumptie bestemd water wordt voorzien’.

Particuliere gebouwen en terreinen moeten worden gelezen als ‘niet voor het publiek toegankelijke inrichtingen waar voor menselijke consumptie bestemd water wordt voorzien’.

Al het water dat in enig levensmiddelenbedrijf wordt gebruikt voor de vervaardiging, de behandeling, de conservering en/of het in de handel brengen van voor menselijke consumptie bestemde producten of stoffen werd expliciet uitgezonderd in laatste project van het besluit.

We hebben het advies nog even doorgenomen en stellen voor om de definitie van de ordonnantie verder aan te vullen met het reeds uitgebrachte advies “al het water, hetzij onbehandeld hetzij na behandeling, bestemd voor drinken, koken, en voedselbereiding, of andere huishoudelijke doeleinden, zowel in openbare als in particuliere gebouwen en terreinen, ongeacht de herkomst en ongeacht of het water wordt geleverd via een openbaar distributienet, vanaf een privé- aansluitpunt, uit een tankschip of tankauto, of in flessen of verpakkingen, **evenals water dat vanuit een openbaar distributienetwerk aan levensmiddelenbedrijven wordt geleverd vóór behandeling of bewerking in deze bedrijven** met uitzondering van medicinaal en mineraal water dat als dusdanig wordt erkend door het koninklijk besluit van 8 februari 1999 betreffende natuurlijk mineraalwater en bronwater;

Deze aanvulling houdt rekening met de bevoegdheden de federale overheid, zoals weergegeven op hun website <https://www.favv-afsa.be/professionelen/levensmiddelen/waterkwaliteit>.”

3.4. Met die suggestie kan worden ingestemd. Op die manier wordt duidelijk gemaakt dat al het water waarvoor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest bevoegd is, moet worden beschouwd als “voor menselijke consumptie bestemd water” in de zin van de ordonnantie van 20 oktober 2006.⁶ Op deze wijze is gewaarborgd dat de ordonnantiegever artikel 2.1 van

voedingsmiddeleninrichtingen verpakt wordt of dat voor de fabricage en/of het in de handel brengen van voedingsmiddelen wordt gebruikt’.

⁶ Op dit moment bestaat daar enigszins onduidelijkheid over. Artikel 3, eerste lid, 3°, van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 24 januari 2002 ‘betreffende de kwaliteit van het leidingwater’ sluit weliswaar

richtlijn (EU) 2020/1184 volledig omzet wat hem betreft en dat de bepalingen in de ordonnantie van 20 oktober 2006 en de uitvoeringsbesluiten ervan betrekking hebben op al het “voor menselijke consumptie bestemd water” in de zin van artikel 2.1 van richtlijn (EU) 2020/1184 waarvoor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest bevoegd is.

*

uitdrukkelijk “al het voor menselijke consumptie bestemd water dat in levensmiddelenbedrijven wordt gebruikt voor de vervaardiging en/of het in de handel brengen van voedingsmiddelen en dat niet geleverd wordt via een openbaar leidingwaternet” uit van het toepassingsgebied van het besluit van 24 januari 2002. Hieruit kan *a contrario* worden afgeleid dat het water dat via een openbaar leidingwaternet aan levensmiddelenbedrijven wordt geleverd wel onder het toepassingsgebied van de regeling valt, maar artikel 2, 2°, van het genoemde besluit, noch artikel 5, 38°, van de ordonnantie van 20 oktober 2006 bevestigen uitdrukkelijk dat het water dat via het openbaar leidingwaternet aan levensmiddelenbedrijven wordt geleverd moet beschouwd worden als “voor menselijke consumptie bestemd water”.

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation s'est limitée à l'examen de la compétence de l'auteur de l'acte, du fondement juridique ¹ et de l'accomplissement des formalités prescrites.

PORTÉE DE L'AVANT-PROJET

2.1. L'avant-projet d'ordonnance de la Région de Bruxelles-Capitale soumis pour avis a pour objet de modifier différentes dispositions de l'ordonnance du 20 octobre 2006 'établissant un cadre pour la politique de l'eau'.

À l'article 5 de l'ordonnance du 20 octobre 2006, la définition des « eaux destinées à la consommation humaine » est modifiée et la définition de « fournisseur d'eau » est insérée (article 2 de l'avant-projet). L'article 3 de l'avant-projet remplace, à l'article 36/1, l'habilitation au Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale lui permettant de régler l'approvisionnement, le traitement et la distribution des eaux destinées à la consommation humaine par une habilitation plus détaillée. Enfin, l'article 4 de l'avant-projet modifie l'article 65, § 1er, qui fixe les sanctions.

2.2. Les modifications en projet visent à transposer partiellement la directive (UE) 2020/2184 du Parlement européen et du Conseil du 16 décembre 2020 'relative à la qualité des eaux destinées à la consommation humaine'. Les dispositions en projet doivent en effet également procurer un fondement juridique à l'arrêté, qui doit encore être pris, par lequel le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale entend transposer la directive (UE) 2020/2184 en textes réglementaires. Le Conseil d'État a déjà donné, le 30 juin 2022, l'avis 71.610/1 sur un projet d'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale 'relatif à la qualité des eaux destinées à la consommation humaine'.

OBSERVATION GÉNÉRALE

3.1. L'article 2, § 1er, de l'avant-projet modifie, à l'article 5, 38°, de l'ordonnance du 20 octobre 2006, la définition des « eaux destinées à la consommation humaine », de sorte qu'elle s'énonce comme suit :

« 'eaux destinées à la consommation humaine' : toutes les eaux, soit en l'état, soit après traitement, destinées à la boisson, à la cuisson et à la préparation d'aliments, ou à d'autres usages domestiques dans des lieux publics comme dans des lieux privés, quelle que soit leur origine et qu'elles soient fournies par un réseau public de distribution, à partir d'une prise d'eau privée, à partir d'un camion-citerne ou d'un bateau-citerne, en bouteilles ou en conteneurs, à l'exception des eaux médicinales et des eaux minérales naturelles reconnues comme telles par l'arrêté royal du 8 février 1999 concernant les eaux minérales naturelles et les eaux de source ; ».

L'article 2.1 de la directive (UE) 2020/2184 définit les « eaux destinées à la consommation humaine » comme suit :

¹ S'agissant d'un avant-projet d'ordonnance, on entend par « fondement juridique » la conformité avec les normes supérieures.

« a) toutes les eaux, soit en l'état, soit après traitement, destinées à la boisson, à la cuisson, à la préparation d'aliments, ou à d'autres usages domestiques dans des lieux publics comme dans des lieux privés, quelle que soit leur origine et qu'elles soient fournies par un réseau de distribution, à partir d'un camion-citerne ou d'un bateau-citerne, ou en bouteilles ou en récipients, y compris les eaux de source ;

b) toutes les eaux utilisées dans les entreprises du secteur alimentaire pour la fabrication, la transformation, la conservation ou la commercialisation de produits ou de substances destinés à la consommation humaine ; ».

La définition des « eaux destinées à la consommation humaine » utilisée à l'article 5, 38°, modifié, de l'ordonnance du 20 octobre 2006 correspond ainsi quasiment à la définition des « eaux destinées à la consommation humaine » visées à l'article 2.1.a) de la directive (UE) 2020/2184, et ne concerne donc qu'une partie des « eaux destinées à la consommation humaine » au sens de la directive (UE) 2020/2184. Les eaux destinées à la consommation humaine visées à l'article 2.1.b) de la directive (UE) 2020/2184, autrement dit les eaux utilisées dans les entreprises du secteur alimentaire pour la fabrication, la transformation, la conservation ou la commercialisation de produits ou de substances destinés à la consommation humaine, ne semblent dès lors pas être comprises dans la définition inscrite à l'article 5, 38°, de l'ordonnance du 20 octobre 2006.

3.2. Ce procédé paraît être dicté par les règles répartitrices de compétences. Comme le Conseil d'État, section de législation, l'a en effet observé, notamment dans les avis 31.421/3 ², 31.394/3 ³ et 71.610/1 ⁴, les régions sont seules compétentes pour régler la qualité de l'eau « [d]ans la mesure où [ce régime] peut s'inscrire dans le domaine de la production et de la distribution d'eau ». Cela implique notamment que la Région de Bruxelles-Capitale est compétente pour la qualité de l'eau fournie via le réseau public de distribution. L'autorité fédérale, quant à elle, demeure toutefois compétente, entre autres, pour l'utilisation des eaux dans les établissements alimentaires, et pour la distribution d'eau à des établissements alimentaires, au moyen d'un camion-citerne ou d'un bateau-citerne.

La section de législation du Conseil d'État a cependant confirmé dans ce cadre que la « fourniture d'eau aux établissements alimentaires 'à partir d'un réseau de distribution' avant que la moindre manipulation ou le moindre traitement ait eu lieu dans l'établissement » est un domaine qui est réservé aux régions ⁵.

3.3. La définition modifiée des « eaux destinées à la consommation humaine », à l'article 5, 38°, de l'ordonnance du 20 octobre 2006, ne contient toutefois pas de référence explicite

² Avis C.E. 31.421/3 du 18 octobre 2001 sur un projet devenu l'arrêté royal du 14 janvier 2002 'relatif à la qualité des eaux destinées à la consommation humaine qui sont conditionnées ou qui sont utilisées dans les établissements alimentaires pour la fabrication et/ou la mise dans le commerce de denrées alimentaires'.

³ Avis C.E. 31.394/3 du 27 novembre 2001 sur un projet devenu l'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 24 janvier 2002 'relatif à la qualité de l'eau distribuée par réseau'.

⁴ Avis C.E. 71.610/1 du 30 juin 2022 sur un projet d'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale 'relatif à la qualité des eaux destinées à la consommation humaine'.

⁵ Avis C.E. 31.421/3 du 18 octobre 2001 sur un projet devenu l'arrêté royal du 14 janvier 2002 'relatif à la qualité des eaux destinées à la consommation humaine qui sont conditionnées ou qui sont utilisées dans les établissements alimentaires pour la fabrication et/ou la mise dans le commerce de denrées alimentaires'.

aux eaux qui sont fournies aux établissements alimentaires via le réseau public de distribution. Cette disposition ne permet ainsi pas de déduire avec certitude que la Région de Bruxelles-Capitale s'estime compétente en la matière.

Interrogé pour savoir si l'avant-projet entre dans la sphère de compétence de la Région de Bruxelles-Capitale, telle qu'elle est définie dans les avis 31.421/3, 31.394/3 et 71.610/1 précités, le délégué a déclaré ce qui suit :

« Met andere huishoudelijke doeleinden wordt onder andere de vaat en persoonlijke hygiëne bedoeld (bad, douche, tanden [poetsen], ...). Al het water dat voor deze toepassingen wordt geleverd zowel in openbare als particuliere gebouwen en terreinen valt ons inzien onder de regionale bevoegdheid.

Openbare gebouwen en terreinen moeten worden gelezen als 'voor het publiek toegankelijke inrichtingen waar voor menselijke consumptie bestemd water wordt voorzien'.

Particuliere gebouwen en terreinen moeten worden gelezen als 'niet voor het publiek toegankelijke inrichtingen waar voor menselijke consumptie bestemd water wordt voorzien'.

Al het water dat in enig levensmiddelenbedrijf wordt gebruikt voor de vervaardiging, de behandeling, de conservering en/of het in de handel brengen van voor menselijke consumptie bestemde producten of stoffen werd expliciet uitgezonderd in laatste project van het besluit.

We hebben het advies nog even doorgenomen en stellen voor om de definitie van de ordonnantie verder aan te vullen met het reeds uitgebrachte advies "al het water, hetzij onbehandeld hetzij na behandeling, bestemd voor drinken, koken, en voedselbereiding, of andere huishoudelijke doeleinden, zowel in openbare als in particuliere gebouwen en terreinen, ongeacht de herkomst en ongeacht of het water wordt geleverd via een openbaar distributienet, vanaf een privé- aansluitpunt, uit een tankschip of tankauto, of in flessen of verpakkingen, **evenals water dat vanuit een openbaar distributienetwerk aan levensmiddelenbedrijven wordt geleverd vóór behandeling of bewerking in deze bedrijven** met uitzondering van medicinaal en mineraal water dat als dusdanig wordt erkend door het koninklijk besluit van 8 februari 1999 betreffende natuurlijk mineraalwater en bronwater;

Deze aanvulling houdt rekening met de bevoegdheden de federale overheid, zoals weergegeven op hun website <https://www.favv-afsca.be/professionelen/levensmiddelen/waterkwaliteit> ».

3.4. Cette suggestion peut être accueillie. De cette manière, il est clairement établi que toutes les eaux pour lesquelles la Région de Bruxelles-Capitale est compétente doivent être considérées comme des « eaux destinées à la consommation humaine » au sens de l'ordonnance du 20 octobre 2006⁶. Il est ainsi garanti que le législateur ordonnanciel transpose entièrement

⁶ Pour l'heure, ce point est quelque peu ambigu. L'article 3, alinéa 1er, 3°, de l'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 24 janvier 2002 'relatif à la qualité de l'eau distribuée par réseau' exclut certes expressément les « eaux destinées à la consommation humaine et utilisées dans les établissements alimentaires pour la fabrication et/ou la mise dans le commerce des denrées alimentaires et qui ne sont pas fournies par l'intermédiaire d'un réseau public de distribution d'eau par canalisation » du champ d'application de l'arrêté du 24 janvier 2002. Il peut se déduire *a contrario* de cette disposition que les eaux fournies aux entreprises alimentaires via le réseau public de distribution d'eau par canalisation relèvent bel et bien du champ d'application du régime, mais ni l'article 2, 2°, de l'arrêté précité, ni l'article 5, 38°, de l'ordonnance du 20 octobre 2006 ne confirment explicitement que les eaux fournies aux

l'article 2.1 de la directive (UE) 2020/2184 en ce qui le concerne et que les dispositions contenues dans l'ordonnance du 20 octobre 2006 et dans ses arrêtés d'exécution portent sur toutes les « eaux destinées à la consommation humaine » au sens de l'article 2.1 de la directive (UE) 2020/2184, qui relèvent de la compétence de la Région de Bruxelles-Capitale.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Greet VERBERCKMOES

Wouter PAS